

Nacional

Les entitats
avisen que
estem en la
pitjor crisi

El Tercer Sector
apressa
l'administració a
prendre mesures
contra la pobresa

El turisme
es recupera
després de la
pandèmia

Catalunya recupera
el 88% dels
visitants
internacionals
pre-covid

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Trencadissa als Mossos

FULMINAT • El cap del cos, Josep Maria Estela, és destituït en agreujar-se el seu enfrontament amb la cúpula d'Interior i amb el número dos **EPISODI** • La tria dels nous comissaris ha atiat el divorci **CANVI** • El comissari Sallent, relleu temporal

F. Espiga
BARCELONA

A través d'un lacònic i fred comunicat rebut exactament a les 12 i 19 minuts del migdia, el Departament d'Interior de la Generalitat va informar ahir de la destitució del comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, Josep Maria Estela, màxim responsable policial del cos que ocupava el càrrec des de tot just el desembre del 2021. En les encara no sis línies de la nota oficial, no s'argumentaven per enlloc els motius del cessament, tot i que en les últimes hores s'havien multiplicat els rumors que el donaven per fet per les relacions més que tibants entre Estela i la direcció política dels Mossos, per una banda, i una part de la seva estructura uniformada de comandaments, per l'altra. El comissari Eduard Sallent, obertament enfrontat al ja destituït, pren les regnes del cos de manera provisional amb un primer repte d'altura: intentar temperar les aigües i mirar de taponar la crisi. Estela, per la seva banda, ha estat reassignat com a cap de la Regió Policial de Ponent.

La decisió de fulminar Josep Maria Estela es va precipitar ahir després de la trobada que ell mateix va mantenir amb el titular d'Interior, Joan Ignasi Elena, per abordar una situa-

L'oposició carrega contra Elena

La crisi que es viu als Mossos ja va saltar ahir mateix a l'arena política, amb acusacions com la del vicepresident de Junts, Josep Rius, que va reprimir al conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, la "inestabilitat" i el "desprestigi" que, a parer seu, ha provocat el relleu d'Estela als Mossos. Per la seva banda, el PSC va demanar que Elena comparegui al Parlament, i la portaveu

de la formació, Èlia Tortolero, va denunciar que "les ingerències polítiques" al cos policial són "inadmissibles". La portaveu del PP, Lorena Roldán, també va registrar la petició de compareixença del conseller a la comissió d'Interior, i va acusar Elena "d'estar més preocupat de controlar la cúpula dels Mossos que de vigilar l'increment del nombre de delictes".

Les frases

“No deixeu que el soroll mediàtic i la mesquinesa us distreguin del vostre dia a dia”

Josep Maria Estela
EXCOMISSARI EN CAP DELS MOSSOS

“El cos dels Mossos s'està ressentint dels canvis dels últims dies. Les institucions s'han de respectar”

Josep Rius
VICEPRESIDENT DE JUNTS

ció que, en els últims dies, havia sortit de mare. El detonant concret havia estat el procés per seleccionar els sis nous comissaris que s'han d'incorporar a l'estructura jeràrquica del cos i que, en certa manera, han de servir per tancar l'etapa de transitorietat que es viu a la policia catalana d'ençà de la defenestració de Josep Lluís Traperó. El xoc va venir quan, de la dotzena d'intendents que havien obtingut més nota en el tràmit de selecció intern, la direcció política d'Interior va escollir

quatre dones de la llista –Rosa Bosch, Sílvia Catà, Montse Estruch i Mònica Luis– juntament amb dos homes –Ramon Chacó i Miguel Ángel García Alvirra–, decisió que s'emmarca en la voluntat expressada públicament pel conseller Elena de feminitzar de manera progressiva la prefectura del cos. Diverses versions assenyalen, però, que aquests noms no van agradar a Josep Maria Estela, que apostava per quatre homes i dues dones com a nous comissaris. D'aquestes diferències, ja

se'n va parlar en una cimera entre les dues parts divendres passat, en què, en lloc d'apaciar-se, es van fer encara més patents. Tant és així que, quan l'encara cap dels Mossos va ser citat ahir a la seu de la conselleria, l'opció que se li va oferir va ser la de la renúncia per voluntat pròpia o bé forçada.

Tibantor que ve de lluny
El batibull pels comissaris, però, no és més que el darrer episodi d'una discòrdia que ve de lluny. De fet, d'ençà del seu nomenament a finals del 2021, Estela ha mantingut una relació tibant amb el que era el número dos de l'escalafó dels Mossos, Eduard Sallent, que ja va ser cap del cos entre el juny del 2019 i el novembre del 2020. Amb el pas dels mesos, aquesta mala maror latent mútua es va anar accentuant, fins al punt que el comissari en cap va plantejar al conseller d'Interior el relleu de Sallent. Una petició que no va ser atesa i que, de retruc, va propiciar que l'enfrontament es traslladés a una part de l'estructura del cos, i que des de la cúpula política d'Interior es qüestionés cada cop més la tasca i el tarannà d'Estela, fins a tal punt que ell ja hauria arribat a començar a rumiar en un trasllat que ara s'ha vist precipitat.

Una mostra de la mala maror que es viu ara ma-

Estela, en una roda de premsa ■ ACN

teix a la policia catalana és la posició que va adoptar el sindicat Sicme, que representa el 90% dels comandaments, diumenge abans que tot es dinamités, i en què afirmava: "No entendriem el seu cessament [d'Estela]. Necessitem estabilitat i continuïtat, així com respecte a la prefectura del cos. No tolerem que es posi en dubte la seva professionalitat." Al seu torn, i amb la destitució ja confirmada, l'Associació Professional de Comandaments dels Mossos (Cocat) ha mostrat la seva "tristesa" per la notícia. Per la seva banda, el ja ex-cap dels Mossos va fer ahir

un escrit intern de comiat en què instava els agents a no deixar que "el soroll mediàtic i la mesquinesa" els "distreguin" del seu dia a dia. "Tot això passarà", hi afegia.

La crisi deixa els Mossos d'Esquadra en una situació d'interinitat en què el comissari Eduard Sallent queda com a cap temporal. D'aquí a final d'any, haurà de pilotar una transició en espera de la incorporació efectiva dels sis nous comissaris, que ara han de completar el curs, i que haurà de culminar amb el nomenament del relleu definitiu d'Estela a la prefectura. ■

L'APUNT Perplexos

Mireia Rourera

Els ciutadans assistim perplexos a un espectacle polític de sèrie B del qual ahir vam tenir un nou capítol, aquest cop protagonitzat per Interior i els Mossos. I mentre els qui manen se les tenen, la imatge que percebem la gent és d'absoluta confusió i estem a punt, si la majoria no ho ha fet encara, de no creure'ns mai més res i deixar-los per inútils. Però per sempre. En

aquest context el Tercer Sector ens posa en alerta de la creixent pobresa de la població, que és la nostra pobresa i que, diuen, és i serà encara pitjor que la que ens va assotar durant la crisi del 2008. Aquests actors polítics seran capaços de posar fi a les seves misèries i la mesquinesa i posar-se a treballar? Només ens queda encreuar els dits.

Sis caps des del 155

REFERÈNDUM • Amb Trapero destituït i jutjat per l'1-O, comencen cinc anys de relleus i interinitat
2020 • La restitució del major amb el seu equip un cop absolt ajornava la renovació de la cúpula

Redacció
BARCELONA

Amb la destitució del major Josep Lluís Trapero per part de l'Estat en la intervenció de la Generalitat com a represàlia pel referèndum de l'1-O, els Mossos han viscut cinc anys d'interinitat i relleus. Una inestabilitat a la cúpula que ha fet que cap màxim responsable hagi estat més de dos anys al capdavant de la policia. El mateix retorn de Trapero en desgreuge per haver estat víctima del 155 va acabar impedingir girar full i renovar una cúpula policial que ara torna a quedar pendent amb el nomenament interí d'Eduard Sallent, que torna al capdavant dels Mossos.

Trapero arribava a la màxima responsabilitat dels Mossos com el primer comandament que havia fet tota la seva carrera a la policia catalana. Era el 3 d'abril del 2013 quan el nomenava l'aleshores conseller d'Interior, Ramon Espadaler (avui al grup parlamentari del PSC-Units per Avançar), durant la presidència d'Artur Mas (CiU). Ja sota la presidència de Carles Puigdemont (Junts pel SI), era nomenat major el 18 d'abril del 2017, a proposta de l'aleshores director del cos, Albert Batlle (avui tinent d'alcaldia de Seguretat de

Trapero, restituit el 2020, es reunia amb els comandaments ■ ORIOL DURAN

Barcelona pel PSC-Units per Avançar).

Amb la ràpida i efectiva resposta als atemptats del 17 d'agost a la Rambla de Barcelona i Cambrils, els Mossos arribaven al punt àlgid de popularitat, amb Trapero com a líder reconegut. Per la negativa del cos a confiscar per la força les urnes del referèndum de l'1-O protegides pels ciutadans, Trapero va ser destituït per l'Estat el 28 d'octubre, en el marc de la intervenció política de la Generalitat amb l'aplicació extrema de l'article

155 de la Constitució. L'Estat situa de comissari en cap qui era la seva mà dreta, Ferran López, que va carregar amb l'estigma d'estar a les ordres de Madrid. Amb la revàlida de la majoria independentista i la fi del 155, López acaba renunciant al càrrec el 14 de juny del 2018. Trapero va rebutjar la proposta del president Quim Torra (Junts) de tornar a ser el cap del cos mentre fos jutjat a l'Audiència Nacional per sedició durant l'1-O i el nou conseller, Miquel Buch, va nomenar comissari en cap Miquel Es-

quiús, número dos del cos. De manera interina, perquè Esquiús era substituït per Eduard Sallent el mateix dia que ascendia a comissari, el 3 de juny del 2019. Buch i Sallent viurien el moment més crític del cos amb les protestes i aldarulls per la condemna als líders polítics de l'1-O. Tot i sobreviure a les crítiques que el mateix president Torra va fer als Mossos per les detencions i càrregues, Sallent no sobreviu a l'absolució judicial de Trapero, restituit al capdavant del cos el 12 de novembre del 2020, amb el conseller Miquel Sàmper i Pere Aragonès de vicepresident amb funcions de president per la inhabilitació de Torra. Trapero recupera López i Esquiús al seu equip, però, amb el nou govern liderat per ERC i ara presidit per Aragonès, el conseller Joan Ignasi Elena intenta el relleu destituïnt Trapero el 20 de desembre del 2021 i nomenant Josep Maria Estela de comissari en cap, Eduard Sallent de número dos i la intendent Rosa Bosch com la primera dona a la cúpula del cos. L'estabilització de la direcció policial, però, s'ha frustrat per l'enfrontament entre Estela i Sallent i la divergència del fins ahir cap dels Mossos amb Elena pel nomenament de sis nous comissaris, quatre dels quals el govern ha decidit que siguin dones. ■

Fira del Bosc Sant Celoni

T'hi esperem!

DISSABTE I DIUMENGE

22 i 23
OCTUBRE

PRODUCTES KMO

EXHIBICIONS ART TALLERS

ESPAI GASTRONÒMIC XERRADES

ESPECTACLES I CONCERTS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC i Junts s'espolsen la pressió pels pressupostos

■ Vilalta continua instant els exsòcis i es resisteix a comptar amb els socialistes, a qui avisa que estan “molt lluny” pels comptes estatals ■ Junts evita ara condicionar el suport a una qüestió de confiança

Oscar Palau
BARCELONA

Una setmana després del divorci, ERC i Junts miren d'imposar el seu relat amb vista a la gran pedra de toc que afronta el debilitat executiu de Pere Aragonès: l'aprovació o no del pressupost del 2023. Uns i altres van mantenir ahir, si bé amb algun matis, les posicions dels últims dies per espolsar-se la pressió. Els republicans descrivien així que ara la seva és una “coalició amb la ciutadania”, i refermaven que la prioritat és aprovar els comptes amb els grups sobiranistes. És a dir, Junts –“si eren bons la setmana passada, ho continuen sent aquesta”, repetia la portaveu Marta Vilalta–, comuns i fins i tot la CUP, amb qui miraran de “refer complicitats que no s'haurien d'haver refredat mai”, després que en els últims dies s'han obert tímidament a parlar-ne, amb condicions. Junts, en canvi, insistia en l'“extrema feblesa” del govern, que no pot garantir l'estabilitat, i recordava a ERC que ja no es parla dels comptes d'un executiu de coalició i sols els haurien fet diferents. “La pressió a Junts només és una coartada per justificar els seus pactes amb el PSC o el PSOE”, responia

Marta Vilalta, secretària general adjunta d'ERC, ahir després de la permanent ■ EFE / M. PÉREZ

el seu portaveu, Josep Ri-us, que, això sí, ahir evitava condicionar el suport a una qüestió de confiança que el president Aragonès “sap que perdria”. “Junts no es desentén de res, més aviat al contrari”, insistia. Els republicans, en tot cas, van remarcar la fredor absoluta amb el PSC, a qui retreuen ja no sols que no faci prou per a la fi de la pressió i la resolució del conflicte, sinó que tampoc compleixi en aspectes de gestió estatal com l'execució pressupostària o les incidències a rodalies. “Malauradament el PSC no comparteix la visió global de les prioritats del país, i això dificulta moltíssim”,

etzibava Vilalta, que li retreia que s'obri pels comptes però no pels grans consensos. De fet, anava més enllà i ja avisava els socialistes que ERC “està molt lluny” d'aprovar el pressupost de l'Estat, per l'incompliment de l'últim acord del 2022 però també perquè veu massa “contingut armamentista” i massa poc de social en el projecte del 2023. Els republicans, que encara no han decidit –tenen fins divendres– si hi presenten esmena a la totalitat, eviten condicionar-ho a avenços en la taula de diàleg sobre una reforma de la sedició, per exemple, si bé és evident que van íntima-

ment lligats. És per no perdre força en la negociació que es volen estalviar el suport del PSC a Catalunya, tot i que Vilalta es resistia ahir a descartar-lo del tot, a diferència del que havia fet fa uns dies el líder del partit, Oriol Junqueras. Després, això sí, ni Aragonès ni els seus nous consellers –ahir mateix, Quim Nadal apostava per aprovar-los “amb qui sigui” abans de prorrogar-los i Meritxell Serret no descartava cap escenari– han evitat repetir el mateix missatge, fet que va aprofitar Junts per furgar en les “discrepàncies internes” i demanar a ERC un “acord de claredat” sobre amb qui

vol aprovar els comptes i amb quins suports parlamentaris compta des d'ara.

Junts –que, per cert, mantindrà en l'executiva tots els exconsellers tret de Josep M. Argimon, que no és afiliat, per fiscalitzar el govern– va instar els exsòcis a presentar-los ja els comptes per valorar-los, petició que també va fer el PSC, que es continua oferint. “No donarem un xec en blanc, però els volem treballar des de la responsabilitat”, insistia la portaveu, Èlia Tortolero, que veuria un “fracàs” si hi ha pròrroga. El PSC, això sí, es nega a lligar els comptes catalans amb els estatals: “Són dos escenaris diferents, no han estat mai vinculats i mai ho han d'estar”, deia.

Entretant els comuns, que també separen la negociació de la del pressupost de Barcelona, van dir ahir, després de reunir-se divendres amb Aragonès, que no veuen les “condicions” per a una aliança estable amb el govern i hi negociaran “lleis a llei, i decret a decret”. El seu portaveu, Joan Mena, va retreure a ERC que continuï buscant Junts malgrat el cop de porta al pressupost, i no hi doni un “gir” d'esquerres. El president mantindrà aquests dies trobades amb els líders parlamentaris del PSC, Junts i la CUP. ■

El CNI nega a l'Audiència haver espilat l'expresident Quim Torra

Redacció
BARCELONA

L'expresident de la Generalitat Quim Torra i l'exvicepresident del Parlament Josep Costa han presentat un text d'al·legacions a l'Audiència Nacional contra la petició d'inadmissió del seu recurs per part del govern espa-

nyol, que justifica assegurant que no ha espilat els dos demandants. En un escrit del 16 de setembre passat enviat al tribunal, el CNI diu que no té cap expedient sobre Torra i Costa “consistent en la intervenció, escolta, sostracció, recopilació, tractament, ús, difusió i/o emmagatzematge de la infor-

mació i comunicacions”. A la vegada, la fiscalia considera que els potencials delictes denunciats pel president Quim Torra i Josep Costa han de tenir consideració penal i demana que no siguin admesos per la via del contenciós administratiu. Contra aquestes peticions, els dos demandants

exposen en les seves al·legacions que el recurs contenciós administratiu s'ha dirigit contra el president del govern espanyol i contra el govern mateix alhora. I que la sala de l'Audiència Nacional ha demanat tan sols al Ministeri de Defensa que respongués de les acusacions sense tenir la potestat de reconduir

una acusació com la que es va interposar.

Quim Torra i Josep Costa consideren que és “greu” que el CNI afirmi mitjançant un certificat de resposta a la seva petició davant l'Audiència per aquesta causa que no s'ha fet cap d'aquestes accions denunciades quan, asseguren, són “de coneixement públic i han estat reconegudes i justificades en seu parlamentària per diversos representants del govern espanyol, inclòs el mateix president, Pedro Sánchez”. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

El malestar continua

Després de la tempesta no arriba la calma en la política catalana. Ha canviat l'escenari i els papers dels grups polítics no queden prou definits per saber si mantenen el suport al govern o bé si passen radicalment a l'oposició. És el cas dels socialistes, que estan en espera de rebre resposta a la mà estesa amb què van iniciar la legislatura. ERC continua jugant amb el sí al PSOE i el no al PSC. Pels comptes de la Generalitat aquesta setmana podria ser definitiva. Fa uns anys era obligat lliurar el pressupost al Parlament abans del 10 d'octubre per aprovar-lo a final d'any. Ara no cal i això pot ajornar els comptes, en cas que siguin aprovats, al febrer, el març o l'abril de l'any vinent. Els experts adverteixen que governar amb 33 diputats de 135 és pràcticament impossible. La lògica seria aprovar els comptes per adaptar-los a la situació econòmica actual; argumentar que després d'un any la coalició no ha funcionat però que la ciutadania no en té cap culpa i que per això cal preservar els comptes i llavors convocar eleccions per al febrer per allunyar-les de les municipals del maig. Un fet que no passarà perquè l'únic que té potestat per convocar eleccions és el president Aragonès i ara per ara prefereix esgotar les negociacions amb els grups i, si convé, prorrogar els comptes. Val a dir que ni ERC ni Ciutadans –que mentre hi ha vida i ha esperança– volen eleccions al Parlament. Els altres partits, malgrat que sigui en veu baixa, hi veuen més dificultats que no pas avantatges. Asseguren estar preparats, però Junts no té candidat ferm davant la possibilitat que Laura Borràs pugui ser inhabilitada. Negociacions obertes per al pressupost i la presentació parlamentària dels nous consellers. Dos reptes de futur que haurien de donar optimisme.